

РЕШЕНИЕ

№ 3315

гр. София, 13.05.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.04.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Юлия Тодорова

Калин Куманов

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1546** по описа за **2015** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е касационно и е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите чрез пълномощника си юк.П., срещу Решение от 05.01.2015 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 17519/2014 г., отменящо Наказателно постановление № К-031978/07.07.2014 г., издадено от Председателя на К., с което на "К. Б. мобайл" (с настоящо наименование "Т. Б.") ЕАД, са наложени две имуществени санкции в размер от по 1000 лв., както следва: първата - на основание чл.230а от Закона за защита на потребителите, за нарушение на чл.192а, ал.1, т.1 и т.2 от същия закон; втората - на основание чл.206, ал.2 от З., за нарушение на чл.54а от същия закон.

В жалбата се развиват доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че СРС неправилно е приложил материалния закон. Навежда се оплакването, че Съдът незаконосъобразно е приел липса на дата и обстоятелства около извършване на нарушенията. От касационната инстанция се иска отмяна на решението и постановяване на ново, с което наказателното постановление да бъде потвърдено. В съдебно заседание касаторът не изпраща представител.

Отвeтникът по касация - [фирма], в съдебно заседание не изпраща представител. От пълномощника му е постъпило писмено становище, с което се оспорва касационната жалба.

Представителят на СГП изразява становище за основателност на касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН, от надлежна страна и при наличие на правен интерес. Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Районният съд е обсъдил подробно приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива и на тази база обосновано е приел, че при извършена проверка от служители на К. по повод подаден сигнал от потребител на услугите на [фирма] - З. Б., сочещ нарушения на З. във връзка със сключения по телефона между него и [фирма] договор за продажба от разстояние. При проверката от оператора е изискан запис на телефонния разговор, в хода на който е постигнато съгласие между страните за сключване на договора; изискано е и копие от индивидуалния договор за продажба от разстояние. Нит едно от изисканите доказателства не е представено, за което са съставени констативни протоколи. Първото нарушение е квалифицирано по чл.192а, ал.1, т.1 и т.2 от З.; а второто по - чл.54а от същия закон. За двете констатирани нарушения е съставен АУАН, а впоследствие е издадено и НП, с което на ответника по касация са наложени две имуществени санкции в размер на по 1000 лв.

Правилен е изводът на СРС, че при съставяне на АУАН и НП е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, изразяващо се в непосочване датите на извършване на нарушенията, което е съществено и безусловно води до отмяна на наказателното постановление само на това основание. Датата на извършване на нарушението е съществен реквизит на всяко НП, защото от нея започват да текат както сроковете по чл.34 от ЗАНН, така и сроковете по чл.80 и чл.81 от НК. В случая в АУАН и в НП са посочени датите на установяване на нарушенията, но не и датите на извършването им. В тази насока е неоснователен е доводът на касатора датата на установяване на нарушението, която присъства, не е основание за отмяна на наказателното постановление. Датата на установяване на нарушението не винаги съвпада с датата на извършването му. Между двете дати съществува съществена разлика.

Липсата на датата на извършване на нарушението безусловно води до отмяна на наказателното постановление на процесуално основание, без да се разглежда спора по същество, тъй като поставя в невъзможност нарушителя да разбере кога точно и в какво се е изразило нарушението. От друга страна това прави невъзможен и съдебния контрол за законосъобразност на постановлението.

По отношение на второто нарушение е налице и самостоятелно основание за отмяна на НП, тъй като словесното му описание не кореспондира с посочената като нарушена правна норма. Действително, нарушение по чл.54а от З. би могло да има тогава, когато една от страните по договора не признава нормативно уредената дата на сключване на същия, а именно – датата на постигане на съгласие между съконтрагентите, изразено писмено. Непредставянето на изискания от контролните органи договор няма нищо общо с нарушение относно датата на сключване на същия договор.

Като е достигнал до извод за незаконосъобразност на обжалваното пред него

постановление и го е отменил, Софийският районен съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.01.2015 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 17519/2014 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: